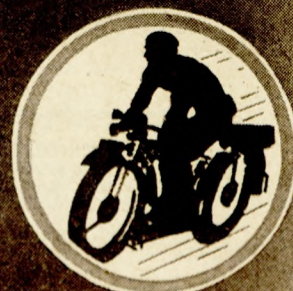
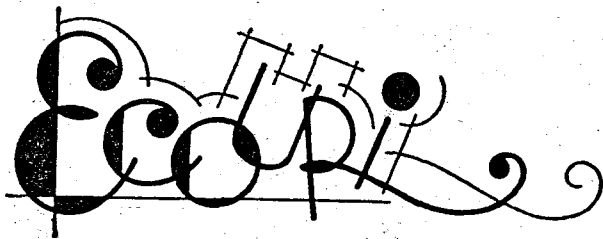

Amicul Tinerimii

BCU Cluj / Central University Library Cluj

In Olanda, anul trecut, s'au fumat 1.428.200.000 țigări, ceea ce, pentru o populație de peste opt milioane de locuitori, reprezintă o cifră medie de 178 țigări de persoană.

— Generalul Ludendorf a făcut la München următoarele declarații: „Nu numai că mă opun creștinismului, dar sunt pe față anti-creștin, sunt păgân. Și sunt mândru. Numai o lepădare desăvârșită a creștinismului va permite poporului german să-și atingă unitatea dorită, unitate care l-ar fi putut salva în zilele de grea încercare din 1918“.

— In Franța, s'au împlinit 50 de ani de când s'a promulgat legea care admite divorțul. In primul an, numărul divorțurilor a fost de 1.657. In anul următor s'a ridicat la 4.123 și a progresat mereu până la 16.723 in 1912. Războiul a făcut să scadă această cifră la 1.952 in 1915, dar in 1919 s'a ridicat din nou până la 19.465. Anul 1920 a bătut toate recordurile: 41.279 de divorțuri. De atunci, numărul oscilează între 25.000 și 30.000.

— Dăm mai jos, tirajul aproximativ al celor mai mari ziare englezești: *Daily Herald* — 2.020.000, *Daily Express* — 1.800.000, *Daily Mail* — 1.780.000, *News Chronicle* — 1.360.000, *Daily Mirror* — 1.070.000, *Daily Sketch* — 1.020.000, *Daily Telegraph* — 400.000, *The Times* — 180.000.

— După statisticile unui ziar francez, in anul 1934 s'ar fi distrus de bună voie, pe întreg pământul, numai: 568.000 vagoane de grâu, 144.000 vagoane de orez, 14.000.000 tone de zahăr, 2.670.000 saci de cafea, 1.450.000 kg. de carne proaspătă, 561.000 kg. de carne conservată, afară de tot bumbacul, lâna, pielea, laptele, etc., care s'a aruncat într'un timp când zeci de milioane de familii erau in cea mai întunecată mizerie.

Un ziar german publică o statistică din care reiese că armata germană a capturat, pe diverse fronturi, 2.521.083 prizonieri de războiu, repartizați astfel: 1.434.529 Ruși, 535.411 Francezi, 185.329 Englezi, 147.986 Români, 133.287 Italieni, 46.119 Belgieni, 28.746 Sârbi, 7.107 Portughezi, 2.457 Americani, 107 Japonezi, 5 Muntenegreni.

In 18 luni de războiu, Statele Unite a avut 50.310 morți și 182.674 răniți. In 18 luni de pace a avut 51.200 morți și 1.304.000 răniți din cauza automobilelor. Comparați!

La Mombrosa a murit de curând, in vârstă de 92 de ani, credinciosul servitor negru al lui Livingstone, Matei Welington. El a fost acela care a hotărât, împreună cu tovarășii săi, transportarea corpului neînsuflețit al stăpânului lor până la coastă, spre a-l preda prietenilor săi albi.

In America, la noul Observator de pe muntele Palomar din California, se construiește cel mai puternic telescop din lume. Lentila, care va avea la focar 5 metri grosime, după ce va fi turnată, va avea nevoie de 8 luni pentru răcire. Până in prezent, lentila cea mai puternică (2,50 m.) fusese aceea a telescopului dela Observatorul muntelui Wilson, tot din California.

O domnișoară dintr'oa familie foarte onorabilă și bine situată, fusese in ultimul timp internată într'un sanatoriu din Stambul. Medicii mirați de constatarea că fata căzuse tuberculoasă din lipsă de hrană, au întreprins o anchetă și au stabilit că tânăra pacientă urmasa de trei ani o cură de slăbire, pentru ca să poată semăna cu Greta Garbo. Nenocita a murit zilele acestea.

Paul Doumer, care a fost asasinat la 6 Mai 1932, a ocupat următoarele servicii in cariera sa de om politic: profesor, jurnalist, guvernator general al Indo-Chinei, președintele Camerei, președintele Senatului, și la 13 Mai 1931 a atins ultima treaptă, ajungând președintele Republicii Franceze.

La un campionat internațional al băuturilor de bere, ținut la Los Angeles, un arab, care a câștigat premiul I-ii, a reușit să inghită — într'un ceas și jumătate — peste 14 litri de bere. Poate că încurând i se va ridica și o statuie acestui binefăcător al umanității....

— Parașutistul rus Kozulia, a efectuat, la Moscova, un salt aerian de 7.445 m., fără aparat de oxigen.

La autopsia corpului lui Zaro Agha, medicii au făcut o descoperire importantă: omul cel mai bătrân din lume a avut trei rinichi.

Tot teritoriul Rusiei cuprinde 21.236.100 kilometri pătrați, aproape dublu cât întreaga Europă care are 11.420.000.

Un Chinez din Singapur, condamnat la moarte pentru asasinarea in chipul cel mai odios al soției sale, trebuia să fie spânzurat. In momentul execuției și-a exprimat o ultimă dorință: „Ingropăți-mă lângă soția mea, pentru ca să-i pot cere iertare!“

Directori V. FLORESCU.

Redactori P. P. PAULINI Fial

Redacția și Administrația, București 4, Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu, 116. Tel. 3-45-61.

AMICUL TINERIMII, revistă bimestrială.
Anul III, No. 6/1935. Abon. pe un an lei 48,
un număr lei 8. Tip. și Edit. „C. E.“ Bucu-
rești 4, Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu, 116.

Amicul Tinerimii

educație, morală, știință, literatură, artă, distracție

Să bem lapte ?

Dr. Jean Nussbaum

Președintele Ligii de Medicină Preventivă din Paris.

Laptele este tipul alimentului complet. Albuminele sale conțin toate elementele indispensabile creșterii. În stare proaspătă conține cele trei vitamine. Pe de altă parte, untul și zahărul conținut în lapte, face din el un aliment energetic de prim ordin.

G. MORIQUAND

Profesor la Facultatea de Medicină din Lyon.

Problema laptelui se află la ordinea zilei, mai mult ca oricând. Schimbările pe cari omul și le-a adus în regimul său alimentar, au făcut ca laptele să-i fie astăzi mult mai necesar decât altădată. Consumarea nechibzuită a cărnii, cernerea la un procent mereu mai ridicat a făinii — cerere devenită caraghioasă, chiar dăunătoare — întrebuițarea zahărului rafinat care s'a răspândit în toate clasele societății, au desechi- librat regimul alimentar al societăților moderne, care nu mai poate satisface cerințele organismului.

Pentru a îndrepta acest grav neajuns, pierderile în săruri minerale, în vitamine, în unele principii amino-acide, trebuiesc cumpănite prin întrebuițarea unui aliment complet. Or nu există altul care să poată îndeplini acest rol mai bine ca laptele. Acest aliment este prețios din cauza proporției fericite a feluritelor săruri minerale pe cari le conține și mai ales din cauza valorii neprețuite a albuminei sale care conține toate varietățile amino-acide existente.

Copilul, în perioada sa de creștere, și bătrânul, ale cărui facultăți de asimilare sunt reduse, ar trebui să consume în fiecare zi o cantitate oarecare de lapte. Cel adult, și el are tot interesul să nu se lipsească de acest aliment care-l ferește, în

mod atât de sigur, de riscurile unei hrăniri neîndestulătoare.

Dar în ochii unor mame de familie, consumarea laptelui este socotită ca periculoasă. Ele au citit articole așa zise științifice, ori au ascultat conferințe publice, unde s'a scos în relief, cât s'a putut de bine, rolul pe care-l poate juca laptele ca transmitător de boli. Desigur, laptele este un aliment delicat, în care germenii microbieni pot să se desvolte cu o mare repeziciune.

Strâns fără îngrijire și transportat fără atenție el poate deveni periculos. Dar aceste inconveniente sunt destul de cunoscute și au făcut subiectul unor studii serioase, așa încât au putut fi îndepărtate într'o mare măsură. Laptele

este strâns astăzi în condițiuni mult mai igienice decât altădată; este pasteurizat (încălzit după metoda lui Pasteur spre a omorî germenii de fermenți) și este supravegheat în tot timpul transportului, spre a nu deveni obiectul unei noi contaminări; se recomandă apoi mamelor de familie să-l fiarbă de cum l-au primit și în condițiunile acestora nu mai prezintă, în mod practic, nicio primejdie.

Dar, pentru public, adevărata periculoasă este tuberculoza. Nu se spune pretutindeni că mai toate

vacile sunt tuberculoase și că baccilul lui Koch se găsește aproape totdeauna în laptele lor? Abonații noștri vor fi cu siguranță mirați când vor afla că în urma unor cercetări oficial urmărite în Irlanda, nu s'a găsit decât o singură vacă dintre patru sute ale cărui lapte conținea germele tuberculozei. Este adevărat că laptele acestei vaci, una singură, poate molipsi zeci și chiar sute de familii, dacă este amestecat cu laptele celorlalte vaci din grajd. Cu toate acestea, primejdia nu este atât de mare cât s'ar crede, și dacă într'alte țări proporția vacilor cari dau lapte molipsitor este mai ridicată, ea nu poate depăși în general de 1 sau 2%.

Această primejdie, totuși, este destul de mare pentru ca medicii să condamne, în general, întrebuințarea laptelui nefiert. Această atitudine înțeleaptă a făcut să curgă multă cerneală și a dat naștere la polemici aprinse. Unii naturaliști, având mai mult entuziasm decât știință, au protestat împotriva întrebuințării laptelui pasteurizat. Ei pretind că, prin pasteurizare, își pierde toate calitățile sale prețioase, pentru cari el trebuie să fie recomandat, și că numai laptele nefiert conține elementele vitale și energice în stare să asigure nevoile unui organism în perioada de creștere.

Și totuși superioritatea laptelui nefiert asupra celui pasteurizat, este mai mult aparentă decât reală. Protestele naturaliștilor nu pot fi întemeiate pe argumente științifice. Laptele nefiert este mai plăcut la gust, produce chiar o secrețiune mai abundentă a glandelor tubului digestiv, are fără îndoială indicațiunile sale particulare. Dar în schimb, câte contra-indicațiuni! Nu cunosc la Paris decât un singur lapte care poate fi consumat nefiert fără primejdie. Acest lapte, de astfel mai scump decât laptele obișnuit, este strâns în ferme speciale cu precauțiuni extraordinare. Imediat după mulgere este răcit la

două grade și transportat în camioane frigorifere la St. Ouen, unde este pus în flacoane de carton metalizat, cari după o primă întrebuințare sunt aruncate. Acest lapte nepasteurizat, poate fi prescris copiilor, sugacilor, bolnavilor și tuturor celor cari sunt îngrijorați de sănătatea lor, fără niciun inconvenient. Dar un așa lapte rar se întâlnește, fapt care determină pe medici să recomande întrebuințarea laptelui pasteurizat.

Să fie acest lapte pasteurizat într'adevăr inferior laptelui nefiert? La prima vedere, ar pare destul de greu să se facă o demonstrare riguroasă în acest sens. Analizele chimice par să nu poată procura elemente serioase după cari să se poată face o apreciere. Nu s'au făcut nici experiențe biologice destul de amănunțite și de altfel este destul de primejdios să se aplice omului concluzii cari nu pot fi valabile decât pentru animale. Englezii au rezolvat problema în chip elegant, cu tot bunul simț ce-i caracterizează. În ținutul Larnarkshire, ei au dat la 5000 de copii din școlile publice în vârstă de 5 până la 12 ani, o porție zilnică de $\frac{3}{4}$ de litru de lapte nefiert din cea mai bună calitate (grad A). Alți 5000

de copii au fost aleși spre a servi de martori. Într'un alt grup de școli, 5000 de copii au primit o porție zilnică de $\frac{3}{4}$ de litru de lapte pasteurizat și alți 5000 de copii din aceleași școli au servit de martori. Toți cei 20.000 de copii au fost examinați, cântăriți și măsurați cu cea mai mare atenție la începutul și la sfârșitul acestei experiențe care a durat patru luni.

S'a constatat că, copiii cărora li s'a dat o porție suplimentară de lapte au avut o creștere mai rapidă decât copiii martori și lucru de mirare, rezultatele

au fost tot atât de bune cu laptele pasteurizat ca și cu laptele nefiert.

În Statele Unite au fost întreprinse experiențe asemănătoare dar conduse în mod diferit. Ele au fost făcute cu trei mii de copii a căror vârstă varia, dela 10 luni la 6 ani. Și aici rezultatele au fost simțitor egale, ba chiar s'a observat o mică diferență în favoarea copiilor cari aveau obiceiul să bea lapte pasteurizat și a căror greutate mijlocie

și talie mijlocie erau puțin mai ridicate decât a copiilor cari aveau obiceiul să bea lapte nefiert.

Cât de mică să fie această diferență, ea totuși surprinde și nu ne poate lăsa nepăsători. Cum poate fi explicată? Un studiu amănunțit al cifrelor și al faptelor arată că, dacă talerul cântarului apăsă în favoarea copiilor crescuți cu lapte pasteurizat aceasta se datorește faptului că acei copii sunt mai puțin atinși de difterie, de turburări digestive și de scarlatină, decât copiii crescuți cu lapte nefiert ale căror riscuri sunt astfel mult scoase în evidență.

Deci, fără niciun fel de îndoială, afară numai dacă este strâns și transportat în condițiuni de asepsie (metode terapeutice pentru alungarea microbilor) rar realizate, laptele trebuie să fie pasteurizat imediat după mulgere, și ar putea chiar să mai treacă printr'o a doua pasteurizare în momentul când este predat consumatorului. Această ultimă prevedere este mai ales necesară în timpul marilor călduri.

Paris.

Dr. J. Nussbaum.

Sfârșit de Toamnă

*Baltă 'nlăcrimată, nouri grei ca plumbul.
Câmp pustiu... acasă-i în pătul porumbul.
Ne-au lăsat cocorii, berzele-au plecat,
Se rolesc acuma corbii peste sat.*

*Ore nesfârșite de melancolie.
Astăzi nu-i nimica să mă mai îmbie —
Prin dumbrăvi, prin codrii să pornesc la drum:
Frunzele-s de-aramă, zările-s de scrum!*

*Nu se mai sfârșește-al ploilor convoi;
Urme-adânci pictorul lasă în noroi.
Triste, monotone zilele se scurg,
E și 'n zori întocmai cum e în amurg.*

*Cer posac de-asupra, jos: pustiu, rugină....
De tristeți acuma inima mi-e plină.
O, de mult sunt moarte florile'n câmpii;
Le-a ucis sărutul brumei argintii!*

*Dela Miază-noapte vine vânt cu vaer.
Ce nebună horă frunzele prin aer
Au înlins. Acuma toți copacii goi,
Sunt asemeni unor nepoștiți strigoii.*

*Ceață sus pe munte, jos pe vale ceață.
Mă cuprinde jalea 'n orice dimineață
Așteptând, zadarnic, soare să răsară.
Unde-i, oare, vraja zilelor de vară?...*

*Ion Bătrâna Voivodeni
Avocat*

ISUS

în

Academia Franceză

de General Dr. Vet. P. Stavrescu

Membru al Academiei Veterinare Franceze.

Doctorul Victor Pauchet, chirurg francez, a prezentat în 1929 Academiei Franceze din Paris o carte, lucrare a sa, intitulată „*Ca-lea Fericirii prin autoeducație*“. Lucrarea doctorului Pauchet culminează în dovezi convingătoare acolo mai ales unde el, ca autor, se sprijină cu toată credința sa pe învățătura Domnului nostru Isus Hristos.

Această lucrare, în stil medical neforțat și într'un sentiment pur creștinesc al omului de o cultură superioară, a fost premiata de Academia Franceză, pentru înălțătorul ei cuprins. Din ea, extrag aci câteva rânduri, cele mai conforme adevăratei credințe creștine, care credință e azi susținută și de înalta știință-a căpeteniilor naturaliste:

„Să nu credeți, — zice doctorul Pauchet, — că soarta D-voastră atârnă de noroc sau de întâmplare. Ea depinde în primul rând de D-voastră înșivă, depinde de faptele D-voastră, și de ceea ce ați primit moștenire trupească și sufletească de la părinții D-voastră în clipa când v'ați zămislit.

„Instinctul pe care l-ați moștenit de la ei ca înclinări firești, nu-l puteți înlătura; dar vă puteți îndrepta cusururile și păcatele, vă puteți înălța calitățile, vă

puteți supraveghea gândurile și faptele“.

Frazele acestea ale doctorului Pauchet par'că ar vrea să întărească de minune ceea ce susținem eu — anul trecut —, în spicuirea de idei ce făceam asupra faptului PREDESTINAREI și asupra faptului de LIBERA VOINTA ca însușiri omeneste.

Autorul continuă scrierea sa și zice:

„Dacă D-ta vei fi dintre cei necredincioși, adică de nu admiti cum admit cei binecredincioși că Dumnezeu a făcut bine tot ce a făcut și pe toate câte le-a făcut, atunci D-ta n'ai nimic mai bun de ales pentru liniștea sufletului D-tale, pentru fericirea D-tale, pentru izbânda D-tale, decât să procedezi la fel cu cei credincioși lui Dumnezeu; să adopți fața de Univers purtarea dreptcredincioșilor“.

Eu, drept completare științifică a acestui adevăr, am deslușit — în „Amicul Tinerimii“ — că cei mai de seamă dreptcredincioși suntem nu noi oamenii obișnuiți, ci sunt mai vârtos marii savanți și celebrii naturaliști, chimiști, astronomi, fizicieni, matematicieni și fiziologiști.

Doctorul Pauchet continuă mai departe și zice:

„Vă sfătuesc, cititorilor, să aplicați cu toții în raporturile

voastre sociale, blânde sfaturi ale lui Isus: Iubiți pe dușmanii voștri, și faceți binele în locul răului.

„Învățătura aceasta a lui Isus Hristos se adresează în special viitorilor stăpânitori ai lumii, iar nu chiar sclavilor. Căci, binefacerea ca plată a nedreptății, atrage de partea-i simpatie și aduce subjugarea celui ce te-a nedreptățit. Iar dacă răspunzi mâniei prin mânie și insultei prin ocară, hulei prin ură, suferiți cu toții o rea înfrângere: fiecare își împiedecă libertatea de acțiune și cu toții îndârjiți conflictul.

„Desordinele politice, economice și cele sociale, nasc din ură, din dușmănie. Răsvrătirea este fructul urei; războiul e fructul urei, toate certurile sunt fructul urei. În orișice discuție sau gâlceavă, dacă stai liniștit și cu sânge rece, adică cu indiferență, ești atunci stăpân pe situație; purtarea ta calmă și dreaptă aduce repede întoarcerea ostilităților și închiderea lor“.

După ce autorul cărții acesteia face în sute de pagini tot felul de reflexii asupra chestiunii de

fajă, și din ce în ce mai convin-gătoare, sfârșește opera sa cu sfaturi mărețe fiziologice și medicale, presărate cu gândiri creș-tinești în felul acelorale Apos-tolilor lui Isus și în felul acelorale primilor creștini din întâele trei secole după Hristos, adică ale acelorale din epoca precedentă pătrunderii păgânismului greco-roman în puritatea divină a creș-tinismului.

Doctorul Pauchet sfârșește ast-fel:

„Toate puterile noastre ale oa-menilor, le avem numai în sufle-tul nostru, și nu trec dincolo de

sufletul nostru. Trebuie să avem credință în izbânda ce voim să obținem.

„Fără credință, cazi. — Au fost mulți oameni organizatori și con-ducători de State, au fost coman-danți de Armate, generali, în cari lumea își pusese mari speranțe și cari, într'o bună zi, pierzând credința în ei înșiși, au festelit-o.

„Credința strămută munții din loc — a spus Hristos.

„Cine își pune credința în Dumnezeu, are încredere în sine.

„Credința cea din conștiința noastră, adică cum se zice azi ‚credință din subconștient‘, sau

credință din instinct, e însușirea intelectuală care vă face să ad-miteți a fi cu puțință un fapt ce azi nu se vede și nu se poate în-țelege — o minune.

„Credința cea fără controlul rațiunii (adică Conștientul) du-ce la *Credulitate*, (adică la naivi-tatea de a crede orișice); dar credința poate și trebuie să tră-iască în bună înțelegere cu ra-țiunea. Creerul trebuie să fie de acord cu inima“.

Pauchet atinge sublimul când exclamă: „**FARA DE CREDINȚA OMUL NU POATE TRAI CA OM!**“

*Pe Liă, de-o surprinzi gândind,
E-o mică statuetă...
Un vis de sculptor făurind
Imaginea concretă;*

*Intrebă pe măicuța ei:
De ce răsare luna?
Și dintre stele sus, cât vrei,
Ca ea nu e niciuna!*

*N'asteaptă ea deloc răspuns;
Doar are gânduri multe
Și cât i-ai spune nu-i de-ajuns,
Că n'ar sta să le-asculte.*

*A prins-o ne'nșeles fior —
Și n'ar voi s'o spună —
In piept micuț un tainic dor:
Ar vrea să fie lună!*

*Și asta n'ar fi mult de tot —
N'a zis să fie soare.
Modestă, după-al ei socol,
Rămâne gânditoare.*

*De-ar fi să fie lună ea,
Cu cât mai multe raze,
Pe mama ei ar mângâia
In luciuri de topaze!*

In gândul ei...

Ion Dinescu

*Și curtea toată-ar lumina...
Ce alb ar fi tot locul!
Și-n grădiniță s'ar uita
Să crească busuiocul.*

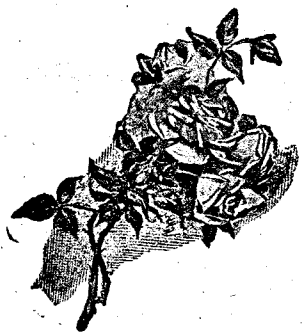
*Iar noaptea pe când ar veni
Tăticul ei spre casă,
Cu raze drumu-ar polei
De-argint și de mătăș.*

*De sus de tot, când ar voi,
S'ar cobori pe-o undă,
Și niciodată n'ar lipsi
De-acî, nici o secundă.*

*Dar când visează mai sublim,
Un nor veni dintr'una,
Și plânge-așa cum nu gândim:
Că nu mai este luna.*

*Zadarnic reapare iar
Și toată o cuprinde.
Ah! Luna noaptea e de jar
Dar ziua, nu s'aprindel!*

*Fără mămica 'n orice zi —
Ce gând! O ce nebună!...
Și dintr'odată o vesti:
„Nu vleau să mai flu lună!“*

rul tată i-a refuzat incontinuu cererea. Intervenind și mama copilului, după stăruitoare rugăminți, tatăl, a cumpărat însfârșit motocicleta mult dorită. In chiar ziua când a încercat să meargă pe ea, copilul a fost adus pe targă cu capul spart și brațul frânt. Dorința împlinită i-a fost fatală. Mai târziu zicea: „Ce bine aș fi făcut dacă aș fi ascultat pe tata”. Acum era prea târziu căci realizarea dorinței nepotolite, l-a schilodit pentru toată viața.

Există mulți oameni, chiar cu numele de creștini, cari, ignorând și nesocotind planurile lui Dumnezeu, și pentru că nu le merge totdeauna după pofta inimii lor, încep să murmure și să cârtească împotriva piedicilor, necazurilor, supărărilor și contrarietăților vieții. Mulți oameni își inchipue că totul trebuie să meargă după placul lor, că chiar și Dumnezeu trebuie să le împlinească cererile după părerile și felul lor de a vedea. Dacă astfel de oameni au de trecut prin încercări, ispite și diferite experiențe câteodată foarte grele și în aparență insurmontabile (de neînvinși și de nesuferit), nu pregetă să facă pe Dumnezeu răspunzător de nenorocirile lor și să blesteme ceasul în care s'au născut.

Unii credincioși cer dela Dumnezeu împlinirea grabnică a dorințelor lor și se arată nedumeriți, contrariați, ofențați și supărați când, după toate așteptările lor văd că bunul Tată creștin nu s'a pripit a le împlini cele cerute. Dumnezeu Cel Atotștiutor, cunoaște mai bine decât omul ce este și ce nu este bine pentru el, de aceea în anumite cazuri Cel Atotputernic, refuză să împlinească rugăciunile solicitatorilor Săi, știind că dacă li le-ar împlini așa după cum cer ei, ar fi în dauna lor.

Imi aduc aminte de un caz. Odată, un copil răsfățat, nu mai conținea să roage pe tatăl său să-i cumpere o motocicletă. Dar pentru că copilul nu era încă destul de mare ca să poată conduce un astfel de vehicul, prevăzăto-

Că dorințele omului nu sunt totdeauna justificate și că împlinirea lor nu servește totdeauna spre binele lui, reiese din următoarea întâmplare: O mamă văduvă avea un fiu unic (unul singur) pe care îl iubea nespuse de mult. Deși nu era prea înstărită, ea nu putea rezista îndeajuns la împlinirea dorințelor „drăguțului mamei”. Intr'o zi „drăguțul mamei” căzu grav bolnav. Toate simptomele medicului păreau zadarnice. Niciun leac nu i-a putut reda sănătatea. Cum zăcea copilul în agonie, maica lui iubitoare a stat o noapte întreagă în genunchi lângă patul lui, cerând cu stăruință dela Dumnezeu să nu-i ia odrasla. In zorii zilei, minunea s'a săvârșit. Temperatura i-a scăzut brusc, boala a început să dea înapoi văzând cu ochii și după câteva zile, copilul s'a însănătoșit. Trecură mai mulți ani. Copilul și-a terminat școala primară, a fost dat să studieze mai departe, fiind înscris la liceu. Dar, spre deziluzia mamei devotate, el nu era socotit printre cei mai buni elevi ai școlii; ba dimpotrivă, din cauza poznelor sale, profesorii săi chemau regulat în fiecare săptămână pe mama sa spre a-i aduce la cunoștință purtările cele rele ale băiatului ei. Toate sfaturile profesorilor și îndeeșebii ale mamei sale iubite au rămas fără efect. El se conducea mai mult după glasul colegilor lui cu apucături rele și așa a ajuns un tânăr detracat. Lacrămile mamei lui nu-l mai impresionau deloc. Avertismentele ei serioase erau luate în bătaie de joc. Biata mamă fu cuprinsă de desnađejde, neștiind în ce chip

P. Paulini

Căile lui Dumnezeu

„Cât sunt de sus cerurile față de pământ, zice Domnul, atât sunt de sus căile Mele față de căile voastre și gândurile Mele față de gândurile voastre”. Is. 55. 9.

să-l mai întoarcă de pe calea pierzării. Intr'o zi, odrasla ei intră busna în casă cu hainele sfâșiate și cu părul vâlvoi căutând un loc unde să se ascundă. Era urmărit de poliție. Adăpostul găsit nu a fost de ajuns spre a-l feri de oamenii legii, cari îl urmăreau pentru furt și crimă. A fost luat, arestat, judecat și condamnat la mulți ani închisoare. In ziua când se pronunța sentința, mama lui îngenunchia lângă același pat lângă care îngenunchiasse cu mulți ani în urmă, când se rugase lui Dumnezeu pentru a reda viața și sănătatea odraslei sale. De data aceasta însă, ea nu mai zicea în rugăciunea ei: „Doamne, îndură-Te și nu-mi lua copilul”, ci în disperarea ei se căia zicând: „Dumnezeule mare, pentru ce nu l-ai luat mai bine atunci când era mic și atât de grav bolnav?”

Așa înțeleg unii oameni adevăratele rosturi prea târziu. La început ne vine greu să suportăm un necaz sau o nenorocire; dar mai târziu abia înțelegem pentru ce trebuia să trecem prin ele. Gândurile lui Dumnezeu, diferă adesea de gândurile noastre și căile Sale nu sunt căile noastre! „Cu cât sunt de sus cerurile față de pământ”, zice Domnul, „atât sunt de sus căile Mele față de căile voastre și gândurile Mele față de gândurile voastre”.

Felul de cărmuire al lui Dumnezeu este ca o alcătuire de fire încurcate și nevăzute de ochiul omenesc, a căror desnodare pare imposibilă. Cu toate acestea, căile și gândurile lui Dumnezeu, sunt totdeauna pline de bunăvoință, de purtare de grijă și iubire părintească față de faptele mâinilor Sale.

Intr'o zi am fost întrebat de un tânăr doritor de o mai aproa-

pe cunoaștere de Dumnezeu: „Cum trebuie înțelese cuvintele revelate profetului Isaia”? (pe cari le-am așezat ca motto în fruntea acestui articol). Atunci mi-am adus aminte de o alegorie, citită într'o revistă editată de un bătrân general pensionar german, convertit la creștinism și închinat în serviciul Evangheliei lui Hristos, din care reiese ideea, pe care Marele Descoperitor al tainelor a pus-o în cuvintele de mai sus.

Un sihastru bătrân care purta multe ierni aspre pe umerii săi, zicea în sinea lui: „Nu pot să cred că gândurile și căile lui Dumnezeu față de oameni sunt totdeauna bune și înțelepte”. Pentru a-l face să înțeleagă bunătața gândurilor și înțelepciunea căilor Sale, Dumnezeu i-a dat un vis: Se făcea că un om s'a apropiat de el și i-a zis: „Vino cu mine. Vreau să-ți arăt căile lui Dumnezeu”. Apoi porniră amândoi la drum printr'o pădure mare mergând prin ea până în seară când ajunseră la o casă. Aci intrară și stăpânul casei i-a primit cu bucurie mare, „căci — zicea el — „astăzi prăznesc cu mare pompă ziua împăcării cu dușmanul meu de moarte, care, ca dovadă a iubirii sale față de mine și ca semn de sinceră prietenie, mi-a dăruit acest pahar de aur”. In zorii zilei, când se pregăteau să pornească mai departe la drum, sihastrul văzu cu surprindere cum însoțitorul său luă paharul de aur al gazdei și-l ascunde în sacul său de călătorie. Deodată se mânia și vru să-l mustre pentru această faptă urită; dar însoțitorul său îi zise: „Taci, fii liniștit, nu te mânia, îți voi arăta căile lui Dumnezeu”. In seara următoare, poposiră iarăși într'o casă. Gazda acestei case era un om sgârcit și se supăra foarte când auzi care era dorința drumetilor. Atunci însoțitorul sihastrului zise: „Peste noapte nu

De ce te-ascunzi?

De ce te-ascunzi când faci păcate
Și zici că nimeni n'a văzut?...
Când ochiul Lui e pretutindeni
Și vede toate ce-ai făcut!

De ce, atunci când faci păcatul,
Te-ascunzi în negură de noapte
Și tănuiești o viață neagră
Trăind ascuns, grăind în șoapte?

De ce nu plângi când faci păcate
Și nu te lăngui cu amar?
El pentru tine-a suferit
O viață n'reagă de calvar.

Dacă păcatul nu e vina
Și dacă tu ești fericit,
De ce n'ai pace și odihnă
Și ești mereu nenorocit?

Lasă păcatul, lasă lumea
Cu-a ei plăceri și tot ce-i rău!
Nu zice: „Nu m'a văzut nimeni”,
Căci te-a văzut chiar Dumnezeu.

N. Sava

vom putea poposi în această casă”. Totuși, înainte de a pleca, acesta dăruie gazdei, pusă în nedumerire, paharul cel de aur. Sihastrul întrebă mirat: „De ce faci acest lucru? Ce însemnează aceasta?” Insoțitorul său îi răspunse: „Taci, fii liniștit, așa sunt căile lui Dumnezeu”. A treia zi ajunseră în casa unui om care îi primi în mod prietenos. Acest om începu să se văicărească și să murmure pentru că nenorocirea îl urmăse pas cu pas, că pierduse toată averea și că nu i-a mai rămas decât acel bordeiu dărăpănat în care locuia. „Domnul îți va ajuta”, zise însoțitorul. La plecarea lor de aci dis de dimineață, misteriosul însoțitor, luă o lumânare și dădu foc bordeiului. Sihastrul vru să-l oprească; dar însoțitorul se opuse zicând: „Fii liniștit, căci acestea sunt căile lui Dumnezeu”. In seara următoare ajunseră la o gazdă unde fură primiți foarte bine. Gazda însă era un om întunecat și în-

chis în sine. Acest om avea un băiețel, singurul cu care se purta prietenos, căci era unicul lui copil și ținea la el foarte mult. Când oaspeții plecară în ziua următoare, gazda le zise: „Regret că nu vă pot însoți personal; vă voi da însă pe băiețelul meu pentru ca să vă arate drumul pe care trebuie să apucați; dar vă rog să vegheați ca să nu i se întâmple vreun rău”. „Domnul îl va păzi”, zise însoțitorul. Și așa porniră la drum, însoțiți de copil. După o bucată bună de drum, ajunseră la o punte pe sub care curgea un râu repede și adânc. Insoțitorul spuse copilului să meargă înainte. Dar pe la mijlocul punții îl apucă brusc de ceafă și-l svârli în torrentul râului. Increment de indignare, sihastrul se opri și strigă cât putu de tare însoțitorului său: „Diavol fățarnic, aceasta este calea lui Dumnezeu pe care vrei să mi-o arăți? Ești un mincinos și cu minciunile tale vei fi svârliț în fundul iadului”. Toamna

când vru să se năpustească asupra lui, necunoscutul insoțitor se transformă într'un inger strălucitor, ale cărui raze creștii orbiră pe sihastru, doborându-l la pământ. „Om nesăbuit“, zise ingerul, „întârzietor și zăbavnice a crede că Dumnezeu este iubire și că în împărăția lui veșnică totul este rânduit spre bine! Cu toate că nu ai fost liniștit, totuși vino, și-ți voi arăta căile lui Dumnezeu. Adu-ți aminte de primul caz. Paharul de aur pe care l-am susstras dela omul cel prietenos și binevoitor, era otrăvit. Inamicul său simulase o împăcare, cu gândul de a-l nimici în felul acesta pentru totdeauna. Sgârșitul căruia i l-am dat, va bea din el răsplata păcatelor lui de moarte, pe cari le-a săvârșit în viețua lui. Omul sărac, al cărui bordeiu dărăpănat l-am incendiat, va ridica pe același loc, case mari și strălucite; căci sub cenușa vechiului bordeiu, el va găsi o comoară pe care o va folosi în acest scop, scăpând astfel de greutatea amare de cari l-ai văzut atât de frământat. Iar omul al cărui unic copil l-am îmbrâncit în râu, era un om rău și păcătos. El își făcuse din acel copil un idol, căruia, prin excesiva lui îngăduință i-ar fi dat o creștere rea; iar dacă copilul crescut astfel ar fi trăit, ar fi ajuns un criminal ordinar. Moartea copilului însă va îndrepta inima tatălui spre regret și pocăință. Prin mântuirea părintelui, va fi mântuit și copilul de către Acela care m'a trimis să-ți descopăr o mică părțică a înțelepciunii, dreptății, a iubirii și a sfintei Sale prevederi, față de cei plăcuți Lui. Ține minte: Ce face Dumnezeu, este bine făcut. Căci gândurile Lui nu sunt gândurile voastre și căile voastre nu sunt căile Sale“. Bătrânul s'a deșteptat din somn. Înțeleșe de acum căile lui Dumnezeu!

Această alegorie scoate în evidență modul și felul cum Providența poartă de grijă omului, independent de prevederile și voiața lui. Toate planurile și intervențiile lui Dumnezeu ținesc în vederea scoaterii din greutatea a celor ce se încred în El. Câteodată însă, oamenii nu pot pricepe gândurile și căile lui Dumnezeu fiind legați la ochi, nu pot prevedea primejdiiile cari li amenință și evenimentele neîntâm-

plate. Dumnezeu însă știe totul, prevede totul și recurge chiar la minuni pentru ca să salveze pe copiii Săi din primejdii de moarte.

Se istorisește despre un negustor vestit din Franța că voia să ia parte la un bălcu, spre a face mari cumpărături. Nu ajunsesese nici până la jumătatea drumului și căzu grav bolnav așa încât fu silit să întrerupă călătoria pentru mai multe zile, spre a-și îngriji sănătatea. Pentru că bălcuul între timp se sparse, nu avu încotro și se înapoie acasă, fără cumpărături. Nu după mult timp, același negustor, se afla în capitală unde avusese loc desbaterile unui senzațional proces la Curtea cu jurați, și asistă chiar la executarea criminalului. Condamnatul la moarte înaintea de a pași pe eșafod zări pe negustor și ceru celor în drept permisiunea de a vorbi cu el. Dorința i-a fost împlinită. Criminalul întrebă pe negustor: „Îți aduci aminte de data când voiai să mergi la bălcu?“ — „Da“, răspunse negustorul, „îmi aduc aminte foarte bine că voiam să merg la bălcu; dar în cele din urmă nu m'am mai dus pentrucă m'am îmbolnăvit grav pe neașteptate, pe la jumătatea drumului“. — „Ei bine“, mai zise condamnatul, „ai făcut bine că te-ai înapoiat din drum, deoarece eu cu mai mulți complici, cari știam că purtai asupra d-tale o mare sumă de bani, ne hotărîsem să-ți finem calea, să te jefuim și să te ucidem, spre a face să dispară orice ur-

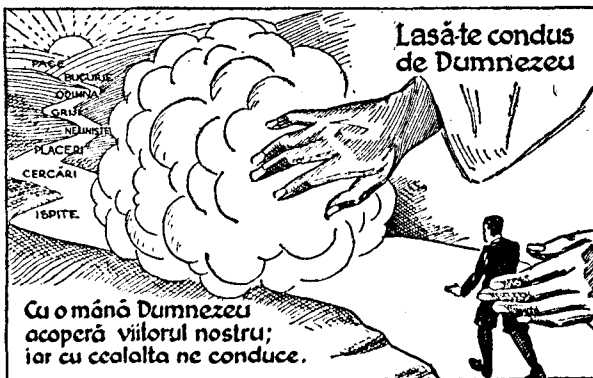
mă a vinovăției noastre“. După această mărturisire lugubră, criminalul își luă rămas bun spre a-și încredința soarta în mâna călăului, care îl aștepta să execute sentința judecătorilor.

Când negustorul căzu brusc bolnav, și când văzu că nu-și mai putea face afacerile, aducătoare de câștig, cu siguranță că și-a zis în sinea lui: „Ce lucru rău, ce pacoste, ce nenorocire mai căzu pe capul meu!“ Dar boala care în aparență îi cauzase o piedecă și o pagubă neașteptată, a fost tocmai mijlocul de care s'a servit Providența pentru a-l scuti dela o moarte sigură!

Așa procedează Dumnezeu în nemărginita Lui iubire față de ființele cari îi sunt scumpe și de cari cu drag poartă de grijă. Așa se împlinește sublimul adevăr revelat de marele propovăduitor al Evangheliei de pe vremuri, care a zis: „Toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume, al celor ce sunt chemați după planul Său“.

Iată de ce adevărații creștini nu se grăbesc a trage concluziuni pripite sau a murmura împotriva mijloacelor nebanuite de cari se servește Dumnezeu pentru educația copiilor Săi și pentru mântuirea lor.

Să ne obișnuim deci a privi cu încredere spre Dumnezeu Cel bun, milos și iertător, Care știe să conducă destinele noastre și Care este în stare să ne scoată la timp din orice impas și greutăți ale vieții!

COLTUL Juniorilor

Copilul Isus și păstorii

În noaptea în care s'a născut Isus, acolo pe câmpiile de lângă Betleem, erau niște păstori care-și păzeau turmele contra lupilor și contra urșilor. Deodată un înger strălucitor apărură în mijlocul lor. Când îngerul a văzut că păstorii s'au speriat, el le-a spus ca să nu aibă teamă, căci el vine să le aducă o veste care va bucura tot poporul. Apoi, i-a anunțat că un copilăș, numit Isus, s'a născut la Betleem și că se găsește acolo, învelit în scutece și culcat într'o iesle.

În același timp o mulțime de îngeri trecură cântând pe deasupra orașului adormit. Ei spuneau:

Slavă lui Dumnezeu în locurile prea înalte!
Și pe pământ pace,
Între oameni bună voire!

Când s'a terminat cântarea, păstorii au căutat pe îngerul care fusese în mijlocul lor, dar nu l-au mai găsit.

Atunci, strângându-și tunicile cu niște curele de piele și luându-și fiecare câte un toiag, păstorii s'au grăbit să urce cărarea pietroasă ce ducea spre oraș, și după puțin timp au ajuns la poalele zidului care înconjură Betleem-ul. Au bătut la poarta mare pe unde trebuiau să intre, ca să cheme pazitorul să le deschidă. Nerăbdători și în dorința de a fi primii, înaintau cu pași mari de-a-lungul străzilor.

Când sosiră la han, li s'a spus că într'adevăr, chiar în aceea noapte se născuse un copil în staul. Numai la gândul că-l vor vedea le bătea inima; dar le-a bătut și mai tare în clipa când au ridicat perdeaua care închidea intrarea în staul.

Acolo era aproape întunec. O lumină slabă se răspândea în jurul unei lanterne, așa că de abia au putut să zărească pe Maria din Nazaret și pe Iosif, soțul ei, cărora s'au grăbit să le povestească apariția îngerilor. Iosif, văzând că sunt oameni binevoitori, i-a poftit să se apropie și să privească. Ei au intrat încet de tot, s'au aplecat și au îngenuchiat ca să poată vedea fața copilășului. Cum nu o puteau vedea prea bine, Iosif a ridicat lanterna ca să facă lumină, iar Maria, de teamă să nu se trezească copilul, a rugat pe toți să nu facă sgomot și să nu vorbească tare. Acești păstori iubeau copiii, ca toți oamenii de bine, de aceea ei adora pe cel din fața lor. Numai că se mirau de fap-

tu că Isus se născuse într'un staul și nu într'un palat cum se cuvenea. Ei erau bucușori că fuseseră primii cari au văzut și au adorat pe Acela căruia trebuia să I se închine o lume întreagă.

Păstorii n'au stat prea mult acolo, ca să nu turbure pe cineva prin prezența lor. La plecare au binecuvântat pe tânăra mamă și pe scumpul ei copil. După ce-au ieșit din staul, afară, au povestit lui Iosif mai amănunțit cum le-a apărut un înger în timp ce ei pășteau turma și ce le vorbise; i-au spus și de mulțimea de îngeri care trecuse pe cer și de imnurile care le cântau. Ei povestiră aceste lucruri la toți cei cari voiau să-i asculte, așa încât tot poporul a putut să afle această curioasă întâmplare: Toți cei cari ascultau, plecau într'acolo ca să vadă și ei copilul minunat și pe tânăra mamă care venise atât de departe, din ținutul Nazaret. Dar n'au făcut numai atât păstorii. Mergând înapoi la turma lor pe care o incredințaseră la niște tovarăși de-ai lor, au povestit fericita veste, săltând de veselie, la toți cei ce întâlneau în drum. Femeile ieșeau la ferestre și în pragul ușilor ca să vadă cine sunt acești oameni curioși cari strângeau lumea în stradă prin strigătele lor de bucurie. Ei spuneau la toți: „Lăudați pe Dumnezeu! A venit Isus!“

În dimineața aceea, în toate casele din Betleem, se vorbea despre purtarea nemaivăzută a acelor păstori și mulți repetau cuvintele pe cari le auziseră dela ei. Și când păstorii au ajuns din nou la turma lor, au vorbit și tovarășilor pe care-i lăseseră acolo despre acel copil frumos pe care-l văzuseră în staul și despre mama lui dulce. Și s'au bucurat toți laolaltă.

Unii copii se miră când văd atâta bucurie de Crăciun și aud atâtea cântece frumoase. Asta, pentru că de mult de tot, într'o noapte cu un cer plin de stele, Isus s'a născut în orașul Betleem. De aceea copiii, ca și păstorii de pe vremuri, să se bucure nespun oricând aud vorbindu-se de nașterea copilului Isus.

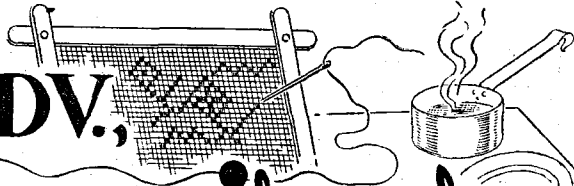
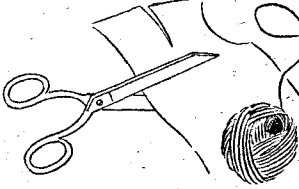
nenea PETRE.

Grup din Oradea Mare.

PENTRU DV.,

domnișoară

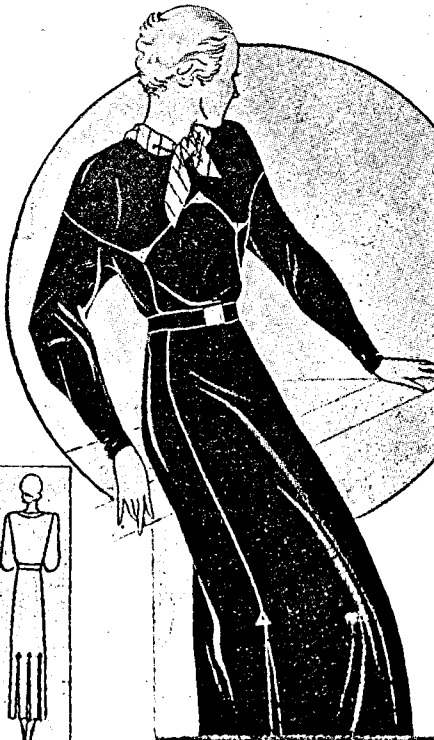
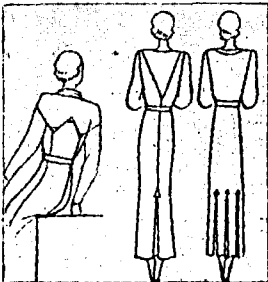
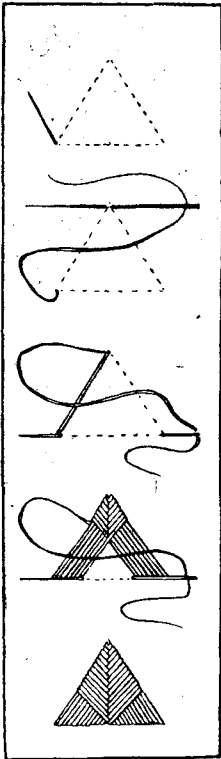
ALBINELE

Pentru ca să încheiați cât mai curat o cută sau un panou încrustat, trebuie să știți cum se brodează o albină. Albinele se fac din fir de mătase răsucit de culoarea rochiei, după figurile din stânga.

M D 1. — Pe o rochie de catifea neagră veți pune câte una pe fiecare parte a tăieturii dela jupă unde începe cuta și trei pe talie la unghiurile pieptului de corsaj încrustat.

M D 2. — Pe o rochie de serj marin, albina se așează pe tăietura din mijloc la începutul cutei.

M D 3. — Pe o rochie de crep ruginiu cu buline albe, albinele dau naștere la șase cute mici încrustate de-a-lungul părții de jos a jupel. Două albine vor opri de asemenea pensa din partea de jos a mânecii.

M D 1.

M D 2.

M D 3.

Jocuri de familie

ȘARADE

Nr. 74 Șarada ce vă e propusă
Din două părți este compusă:
Partea 'ntâi o dați la Stat
Iar a doua-i de mâncat...
Ambele de le uniți
In birou le întâlniți!...

trimes de *Elena Melciuk, Bacău.*

Nr. 75 Prima parte-i aliment;
Iar a doua instrument.
La un loc de le unești,
Un alt aliment găsești.
Cine face alimentul
Cântă și cu instrumentul.

trimes de *Victor Duce, Loco.*

Nr. 76 Prima parte, într'un cor,
Mulțumește-un dirijor;
Apoi partea ce urmează
Cismăria-o 'ntrebuințează.
Dar a treia ce să fie?
Este-un nume de-alifie.
Intreg cuvântul legat,
Iți ajută la frecat.

trimes de *Theodor Bujor, Moinești.*

Nr. 77 Prima parte-o deslegați
Iarna'n toiu, când tremurați.
La a doua de gândiți
Un cuvânt străin găsiți.
A treia de mai cătați
Un imperativ aflați.
Vreți pe toate să uniți?
Trebue-o țară să ghițiți!

trimes de *Marioara Vlădescu, R. Vâlcea.*
studentă.

Nr. 78 Partea 'ntâi, ca s'o găsești,
Drept la mare o 'ntâlnești.
Partea doua-i nebunie:
Se produce la mânia.
Din acestea ce-ar să iasă,
Al s'o vezi pe orice masă.

trimes de *Eufrosina Săvescu, Loco.*

Nr. 79 Intr'un restaurant era înțelegere între
chelneri ca să refuze orice bacșiș din
mâna clienților și să invite pe aceștia să bage o-
bolul lor într'o cutie comună. Ori de câte ori un
consumator introducea un bacșiș în cutie, venea
după el și un chelner care scotea 4 lei pentru el.
Cum era un restaurant de vară, orice consumator
punea mereu mai mult de 4 lei, sau cel puțin atât.
La sfârșitul zilei, diferența în plus revenea pa-
tronului. Intr'o zi, patru consumatori, aflând des-
pre această combinație, s'au înțeles între ei să
plece unul câte unul. Pleacă primul. Uitându-se în
cutie, vede o sumă, o dublează și-și continuă dru-
mul. Vine după el un chelner și ia 4 lei. Se ridică
al doilea consumator, trece pe la cutie, numără
banii, dublează suma și pleacă. Chelnerul urmă-
tor vine și el să-și ia cei 4 lei ai săi. Al treilea
consumator face la fel și al patrulea tot la fel.
Când să treacă chelnerul respectiv după ultimul
consumator, constată că, ridicându-și cei 4 lei lasă
cutia goală! *Câți lei au fost în cutie?*

trimes de *Evuleț Bujor, Adâncata.*

Nr. 80 Ce aude fără urechi, vorbește fără
gură și răspunde pe orice limbă?

trimes de *Alpinu.*

Soluțiile Jocurilor

Nr. 68 Luca (acul). **Nr. 69** Mustăță (must ață).

Nr. 70 Ionel a avut 5 lei, iar fratele său 7 lei.

Nr. 71 Sunt oameni cari se hrănesc numai din jignirea altora.
Cine s'amestecă în țărățe, îl mănâncă porcii.
Lupul haina-și schimbă dar năravul ba.
Leul nu se uită când latră un câțel.
Câinele care latră nu mușcă.

Nr. 72 A L E P
M I E R E
I A F E T
C U R I E R
U R I E
L E U C I P
T O M A
I N D U
N I K E L
E L I S E I
R E N A N
I E Z U I T I
M E N C I K O P
I A Ș I
I N A M I C U

Nr. 73
Nu te increde niciodată
intr'un dușman reconciliat.

Deslegătorii jocurilor din numărul trecut

Deslegătorii ai căror nume este pus în paranteză, n'au deslegat toate jocurile.

ALEXANDRIA: A. Drăgușin, Georgeta Drăgușin, Șt. Drăgușin, Tabita Drăgușin, Traian Drăgușin; **APATELU:** (Blidar Ana), (Blidar Marie), (Bota Saveta), (Bota Teodor), (Botaș Ioan, Botaș Măriuță, (Indricău Arentie jun.), (Indricău Ecater. jun., (Indricău Ecater. sen.), (Gh. A. Indricău), (Indricău Petru, (Indricău Sabina, (Malița Liță), (Malița Petru), (Malița Sofie, (Malița Traian, Alex. C. Mangu, (Marioara Mangu, (Papp Ioan), (Papp Luiza), (Rus Floare), (Rus Maria), (Marioara Zelenak jun.), (Marioara Zelenak sen.); **ARAD:** (Ioan Căzan); **BACAU:** Netty Bujor; **BARABOL:** Filip Vasile; **BAZARGICI:** Nicolae Ganea, Fany Marceva, Nady Marceva; **BAICOL:** (Cornelia Nistorescu), (Olga Nistorescu); **BELITORI:** (Stancu Albisor), (Florea Bădică), (C-tin Dabu), (Nicu Dinu), (Ioan Șerbănescu); **BEREȘTI-TAZLAU:** (Pintilie Baciu); **BORDEȘTI:** (Ionel T. Gheorghiuță), (Maria Gheorghiuță); **BOTOȘANI:** (Ilie Amarie), (Maria Amarie), Eugenia Moldoveanu, (Marioara Moldoveanu, Elena Nedelcu, Mihai Nedelcu, (Alexandrina Tolan, Vasile Tolan; **BRANIȘTEA:** Ilie Burtavel, Lica Burtavel, Maria Burtavel, Stoian Burtavel; **BRAȘOV:** Costică Bujor, Burtan Ioan, Fănică Caraiuan, D-tru Ciocărian, Petre Crângu, Nedu Cristea, Estera Drăgușin, Ionel Grigorescu, Pentelei Istrate, (Stătescu Ioan), Pop Teodor, Constantin Udrescu; **BREAZA de JOS:** Ionel Vasilescu; **BUCIUREȘTI:** Florea Alexandrescu, Gh. Amarand, Magdalena Amarand, Profira Amarand, Didy Bercaru, Maria Borzea, Elena Cernescu, (Lidia Crăciunescu), (Titu Crăciunescu), David Elena, Victor Duce, Aurora Dumitrescu, George Eftimiu, Ionel Epreșcu, Olimpia Epreșcu, Lucia Florescu, G. Gârșoi, Jeny Georgescu, Marin Georgescu, Lizica Gheorghiuță, Nic. Gheorghiuță, Grassu Gh., G. Graur, Oprica G. Graur, G. Grigorescu, Ionel Grigorescu, (Marioara Grigorescu, Gh. Ionescu, Ionescu Marietta, Mihai Marinescu, (Petre Marinescu), Ecater. Mateescu, Viorica Matei, Maria Mineff, Didy Mocanu, Gabriel Mocanu, Nelly Mocanu, Luța Munteanu, Daniel Paulini, Gabriela Paulini, René Paulini, (Miron Pătru), Marin Părvan, Teodor Părvan, Elena Petroianu, (Ionel Popa), (Tatiana Popa), Valerica Popa, Anton Rădoi, Ecater. Rădoi, Eliza Rădoi, Florica Rădoi, Ionel Rășnoveanu, Filip Roman, Eufr. Săvescu, Ioan Simion, Gr. Spirescu, Stella Stan, Tincuța Stănescu, Ștefanian Enoch, Reveicuța Ștefănescu, Ionel Ștefanov, (Marioara Stoian, Gr. Tangurian, Nic. Teascu, (Teucucianu Frideric), Lidya Theodorescu, Maryetta Theodorescu, Petra Theodorescu, Dan Theodosiu, Elena Theodosiu, Tache Theodosiu, Victoria Theodosiu, (Andrei Thomas), (Lenuța Thomas), (Marioara Udrescu, Vasile Udrescu, Ioan Vasilescu, M. Vasilescu, Valerica Vasilescu; **BUHUȘI:** Vasile Marian, Gh. Radu; **BUZAU:** Gicu Olteanu, Sylvia Olteanu, (Lenuța Teodorescu), (Victoria Teodorescu); **CAILA:** (Marioara Gaureanu; **CARA-OMER:** Anuța Gr. Enache; **CARAȘA:** Alex. Grădinaru, Lenuța Grădinaru; **CALĂRAȘI:** Victoria Popa, Pompiliu Serzea; **CAMPINA:** Ion Dogaru; **CAMPULUNG-M:** Luca Constantinescu, Manda Constantinescu, Ecater. Niculescu; **CERCHEZU:** Anuța Enache, Ionică Enache; **CERMEIU:** Ioan Ban, Mihai Ban; **CERNAUȚI:** Andrieș Angela, Andrieș Aurel, Andrieș Constantin, Andrieș Constanța, Ceapeș Elsa, Ceapeș Georg, Ceapeș Liza, Ceapeș Willi, Ciohodaru Marcela, Ciohodaru Toma, Criclevici Elena, Criclevici Ioan, Cureș Ioan, Cureș Tănase, Dănilă Elisabeta, Diacomeli Ștefi, Dumitraciuc Iordache, Grosu Dumitru, Grosu Ioan, Grosu Marta, Grosu Sabina, Gerber Else, Gerber Olga, Heuchert Erna, Heuchert Iohann, Hrehor Helena, Hrehor Mihai, Ieremia Lina, Ieremia Radu, Iliescu Anastasia, Iliescu Ionel, Kăstner Ana, Kăstner Martin, Klein Emma, Klein Mina, Knittel Anton jun., Knittel Anton sen., Knittel Karl, Knittel Iohannes, Knittel Lidia, Knittel Rosalia, Ioan Leonte, Manchen Elena, Manchen Gottfried, Manchen Mi-

bail, Manchen Mitz, Miriucă Arsenia, Miriucă Tănase, Plosciac Tezezia, Schüttelbauer Rosalia, Schüttelbauer Rudolf, Schüttelbauer Ștefi, Schüttelbauer Tezezia, Claudi Spitzu, Stepan Helma, Tibulșchi Anna, Tibulșchi Simion, Tremel Elfriede, Tremel Iosif, Tremel Iulia, Tremel Terese, Jacob Veg, Veg Liza, Voitcu Claudy, Voitcu Elisabeta, Voitcu Ilarion, Voitcu Ioan; **CETATEA ALBA:** Climov Ilie; **CHERLEȘTI:** (Ioana Dadu), (Ionel Dadu); **CHIOJDU MIC:** Șt. Călinou Ciuperceanii Vechi; (Lenuța Fudulu); **CIUTIRA:** Mihail Iovănescu; **COLTEȘTI:** (Ioan Păunescu); **CRAIOVA:** (Lizica Antonescu), (Sylvia Antonescu), (Nicolae Ghițescu); **CRANGENI:** (Marin I. Militaru), (Ilie A. Vasile); **CURTIȘOARA:** (Olimpia Paraschivescu), (Aurica Preda), (Costică Preda), (Marița I. Preda), (Ana Stoica), (D-tru Stoica), (Elisabeta Stoica), (Alex. Ștefan), (Ion Tologea); **CUZA-VODA:** (Anica Baicu), (Gherghina Baicu), (Sanda Mihai); **DEVA:** Ciocan Petru, Ionel Tăchici; **DOBROTTINET:** (Gr. Ciurea), (Vasilica Ciurea); **DOROBANT:** Aurel Barbă Lată, Maria Gagea, Petru Gagea; **FERDINAND I:** (Marioara Diaconescu); **FOCȘANI:** Maria Butnaru, Costică Mihai, Maricica Mihai, (Talpan Ionel), F. Teodor, Gh. Teodor, Gică Teodor, I. Teodor, L. Teodor, Maria Teodor, P. Teodor; **GALAȚI:** Alexe Constantin, Alexe Elisabeta, Ionel Alexe, Alexe Olimpia, Alexe Tabita, Costică Badiu, Ionel Badiu, Petrică Badiu, Vasilica Calapod, Catinca Constantinescu, D-tru Constantinescu, Constantinescu Neacșu, Șt. Constantinescu, (Marioara Corbu, Marița Corbu, Mihai Corbu, Ticu Corbu, Aurel Cristea, Eugenia Cristea, Cornelia Dașoveanu, Em. Dașoveanu, Ilie Gherghina, Lenuța Gherghina, Em. Grigoraș, Vasilica Grigoraș, M. I. Hariuc, Mândița Mateescu, Tănase R. Mateescu, Ilie Olaru, Maricica Șchiopoaia, Vasile Șchiopoaia, (Marioara Străbeanu, Ioniță Sulea, Fănică Vasiliu, Steluța Vasiliu); **GRIGORENI:** Isidorus Săndulescu, Șt. Săndulescu fiul I; **IAȘI:** G. Ardeleanu, Alex. Baltă, Maria Kogălniceanu, (Aneta Făurescu), (David Făurescu), Eunicia Gheorghiuță, (Gica Iosipescu), (Adina Leon), (Elena Oane), (Ana Popovici), Sofia Răileanu, Olga Vasiliu, Ilie Vențel, Tina Vențel; **MACCEA:** Ardeleanu Georgehe, Iașef Ardeleanu, Ardeleanu Petru, Miron Căzan, Petru Căzan, Crișan Floarea, Ioan Crișan, Floarea Mara, Ioan Mara, Maria Săbău, Șt. Săbău; **MANOLEȘTI:** (Aneta Călin), (Parasciva Călin, Șt. Călin, (Elena Harasim), (Florica Harasim), (Maricela Harasim); **MATCA:** (Ioan Chiriac); **MARGINENII de JOS:** (Tănase C. Mateescu); **MARGHITA:** (Florica Mateescu), (Traian Mateescu); **MEDIJIDIA:** (Matilda Barbu), (Fănică Ianculescu), (Sândica Ianculescu); **MISLEA:** (Florea Stoica); **MOINEȘTI:** Estera Bujor, Gică Bujor, Maria Bujor, Teodor Bujor, Gh. Burdulea, Anny Vicente, Constanța Zamfir, Ionel Zamfir; **MOȚATEI:** (Costică Ciocchină), (Ioana I. Ciocchină), (Anicuța Stăncălie), (Costică Stăncălie); **NEGRU-VODA:** Gh. Bataligă, Nuța Bataligă; **OBOGA:** Costel I. Dinică; **ORAVITA:** (Silviu Roșu); **PALILULA:** I. Tudor; **PEȘTERA:** (Marioara G. Banu, (Neguța Căruntu), (Marioara Căruntu); **PETROȘANI:** Olga D. Irod; **PIATRA NEAMȚ:** (Marcella Corbu), (Marieta Corbu), Ionel Eftimie, Maria Eftimie, (Marioara Manole) (Radu Manole), (Roșca Dumitru), (Elena Roșca), Anton Ruțui, Clara Ruțui; **PIATRA-OLT:** Georgette Stăncescu; **PLOEȘTI:** Gh. Andreescu, Avram Gabriela, Elza Borody, Katty Busuioac, Aurelia Gheorghiuță, D-tru Gheorghiuță, Gh. Iuga, Iuliana Iuga, (Zaharia Marian) Elisabeta I. Mihăilescu, Timoteiu Negoităș, (Ionel C. Panaitescu), Cornelia Rotaru, Toader S. Vlad; **PRINCIPESA ELENA:** (Ilie G. Mihăilescu), (V. Mihăilescu); **RADENI:** C. Curteanu, I. Curteanu, Ioan Curteanu, Maricica Curteanu, Profira Curteanu; **R. VALCEA:** (M. Tomescu), (Marioara Vlădescu); **RANCEȘI:** (I. Mihăilescu); **ROȘIORII de VEDE:** (T. Duică), (Elena Nedelciu), (T. Voiculescu); **ROZNOVI:** (Feri Ghitta), (Vasile Ghitta), RUNCIUȘI (Sofia Dumitrescu); **SEACA:** (Ilie A. Oșțeru); **SINAIA:** (Marioara Bălănescu; **SEPREUȘI:** Ghizela Kiș, Iosif Kiș, Anicuța Matea, Ecater. Matea, (Florița Petraș), (Ioan Petraș), Petraș Marie, Teodor Petraș, Florea Stana, Florița Stana, (Stana Ioan), (Marioara Stana, (Stana Teodor); **ȘERBANEȘTI:** Maria Corbu, Verona Corbu, Maria Moise, Nicolae Moise; **SIGHIȘOARA:**

(Elena Melciuk)
Bacău

Ionel Butnaru
Focșani

Costică Busuloc
Ploiești

Sabina Lt. Șancu
Timișoara

Costică Cicoș
T. Severin

Nistor Istrate
Brașov

Emilia Mocanu
București

Tot și se pare că cel ce e deasupra ta, să cadă.

RA: Cornelia I. Anton; SILCAU: (Moț Pătru); SLATIOARA: Dumitra Drăghici, Ecaterina Drăghici, (Gh. Drăghici); SLOBOZIA CO-NACHE: (Hristache Oveză); SOLONT: Nicolai T. Pruteanu; STRUNGA: (Dorina Damian), Domnica Raughiac, Maria Raughiac; TAMBOEȘTI: (Daniel Chiriac), (Maria Chiriac), (Vasile Chiriac), Eleonora Dumitrache, Ruxandra Dumitrache, Cati Niculescu, Tabita Niculescu, Zaharia Niculescu; TARGOVIȘTE: Coșoreanu Nic., Gicu Cristescu, Victor Deneiu, Ivan Gheorghie, Elena Ianculescu, Sylvia Popescu, Eliza Sturza, Elena Voinea, N. Voinea; TG-MUREȘ: (Papp Iosif); TARNOVA: (Luisa Roizner); TECUCI: Iorgu Bujor, Jenica Bujor, Mihai Bujor, Smaranda Tudor, Victoria Tudor; TENCANAU: Florea Ciocoiu; TIMIȘOARA: (Sajtos Iosif); T-SEVERIN: Nic. Cernescu, Aurora Mazilu, Eugen Mazilu, Ionel Muscu, Elena Popa; TURTUCAIA: (Marioara Eftimiu); URLETA: (Lenuța Comănescu), (Ion A. Marin), (Ion O. Marin), (Gh. Moca-nu), (Frușinica Stoicescu); VALEA DACILOR: (Jeni Subțirică), (Stana Subțirică); VAMA: N. Istrate, Leon'ești Gheorghie; VASLUI: (Tincuța N. Filote); VIZIRU: Dobre I. Gheorghiuța, Alex. Hagiu, Dan Hagiu, Lenuța P. Tudor; VLADENI: (Ana Bretin), (Ioan Bretin), (Sabina Micu), (Gh. Șteblea).

În numărul viitor, critica și numele celor cari au mai primit câte un premiu.

Poșta Redacției

Pentru ce am întârziat

... Că viu la voi așa târziu
Vă rog iertare; și eu știu
Că întârzierea-mi s'a simțit:
Ast gând grozav m'a chinuit!

Dar dacă-mi dați puțin răgaz,
Orice 'ndoială și necaz
Se duc, și tot se 'nseninează
Prin lămurirea ce urmează:

Să știți că de... nu pic din nor,
Cî-s îngrijit de-un redactor
Ce-mi poartă grija ne'ncetat
Și-mi dă avânt, curaj și sfat.

Când Redactoru-i suferind,
Fiori de groază mă cuprind,
C'atunci prevăd că n'am să pot
Sosi la vreme peste tot...!

Că viu la voi așa târziu,
Iertare cer; însă căți știu
Ce mult „la pat” a suferit
Al meu Redactor mult iubit!

Să nu uitați oriunde-ați fi,
Lui, sănătate a-i dori
Căci eu, sunt azi — căntoldeauna —
Cu Redactorul meu tot „una”!

Și dacă vre-un svon scornit
V'a spus că eu aș fi murit,
Prezența mea vlne-a vă spune
Că sunt și vișere în lume...

Amicul

La restaurant

Clientul: Imi pare rău că n'am dat peste acest restaurant încă de acum o săptămână.

Proprietarul: Mulțumesc, mulțumesc domnule. Sunt încântat. Mă simt măgulit.

Clientul: Vreau să spun, că, aș fi preferat să mănânc peștele mai bine atunci decât acum: poate ar fi fost ceva mai proaspăt!

O institutoare căutând să-și vîndă fotografia clasei, spune elevilor săi:

— Gândiți-vă la bucuria pe care o s'o aveți, copiii mei, uitându-vă la această fotografie când veți fi mari. O să vă ziceți: „Eh! Uite pe Titu care e doctor, uite aici pe Nelu care e deputat, uite pe... Doamna profesoară care a murit!” strigă o voce din fundul clasei.

Un medic vine la un bolnav, îl examinează, apoi îi prescrie un praf care trebuia să fie luat în apă, fiind greu de înghițit. Care fu mirarea doctorului, venind a doua zi și găsind pe bolnav în baie, căsnindu-se să dea praful pe gât.

— Dar ce cauți în baie, omule?

— Păi, nu mi-ați spus eri, să iau doftoria în... apă?

Amiralul (către un tânăr locotenent care de abia venise pe bord): Să presupunem că d-ta ai comandă un vas care urcă pe Dunăre. O știre prin f. f. îți anunță un ciclon pe mare. Ce faci atunci?

Locotenentul: Arunc ancora.

Amiralul: Să presupunem că o altă știre îți anunță un ciclon lângă Brăila. Atunci?

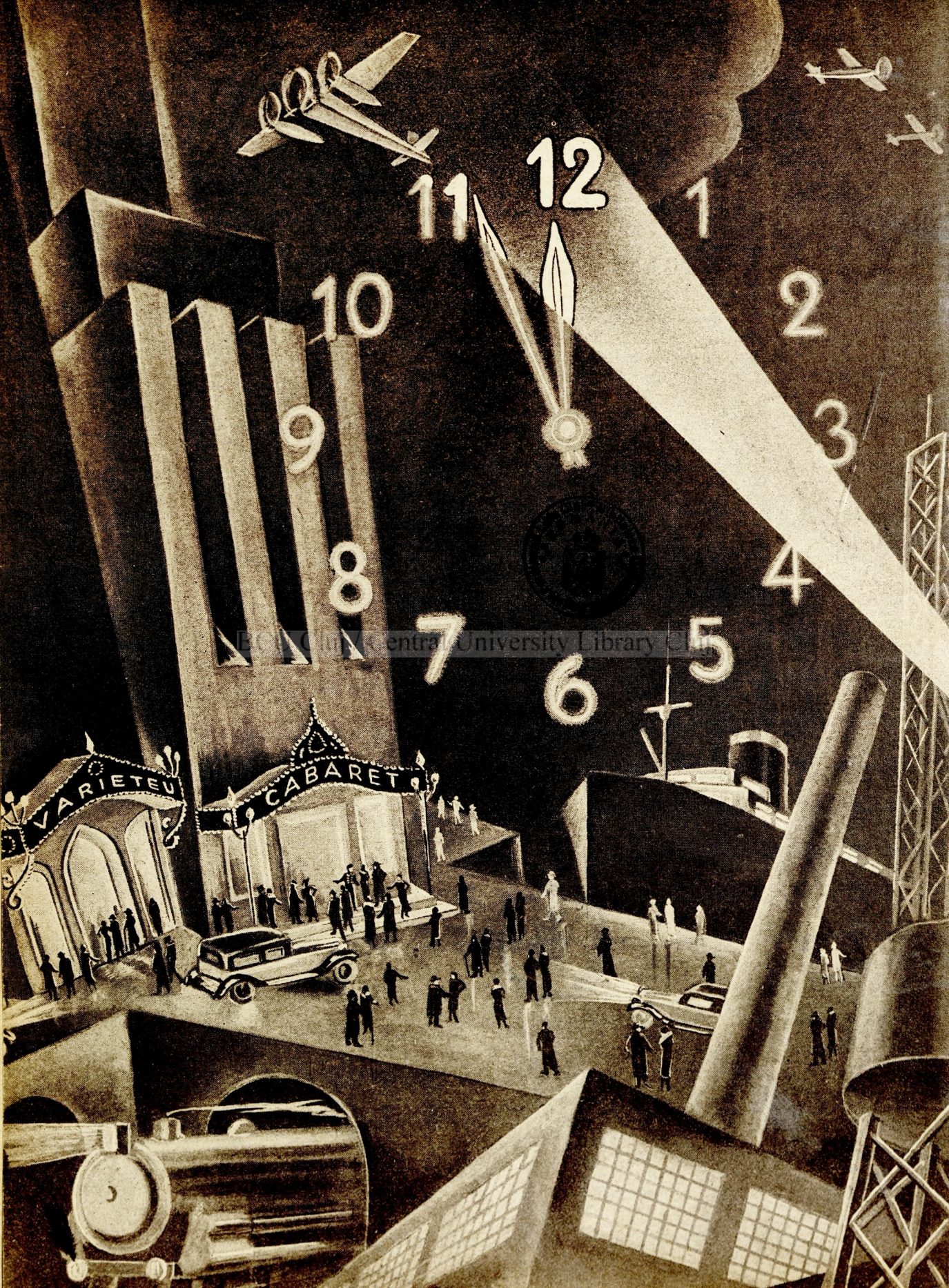
Locotenentul: Mai arunc o-ancoră.

Amiralul: Dar să presupunem că acest ciclon ar fi de zece ori mai grozav decât a fost anunțat, ce-ai face?

Locotenentul: Aș... aș... aș... mai arunca o ancoră.

Amiralul: (pufnind de răs) Bine, bine, dar de unde mi-ai scoate atâtea ancore?

Locotenentul: (pufnind și el) Dar d-voastră atâtea cicloane?!!

East China Normal University Library